

راهن کتب

واحد کودک و نوجوان نشر اطراط

سرشناسه
عنوان و نام پدیدآورنده
مشخصات نشر
مشخصات ظاهري
شمايک
وضعیت فهرست‌نويسی
يادداشت
موضوع
رده‌بندی کنگره
رده‌بندی دیوبی
شماره کتاب‌شناسی ملی

راه راه

روایت مصور

دلهره‌ها

رینا تلکمایر
ترجمه‌ی بشرامهر محمدی

وپرایش و صفحه‌آرایی: جن شیرینه
طراحی جلد: محمد رضادوس محمدی
چاپ: کاج
 الصحافی: نمونه
شمايک: ۹۷۸-۶۱۹۴۳۹-۶
چاپ اول: ۱۳۹۹: ۱۰۰۰ نسخه
قيمت: ۶۴۰۰ تومان

همه‌ی حقوق چاپ و تشریف این آثار برای «نشر اطراف» محفوظ است.
هرگونه تکثیر، انتشار و بازنیوبیسی این آثار (چاپی، کمی، صوتی، تصویری، الکترونیکی)
بدون اجازه‌ی کتبی ناشر ممنوع است.
نقل برش‌هایی از متن کتاب با ذکر منبع آزاد است.
تهران، خیابان شریعتی، خیابان قبا، گوچه‌ی کوروش، پلاک ۱۶ واحد ۲
تلفن: ۰۲۸۹۰۵۵۷

یادداشت نویسنده

الهام بخش کتاب دلهره‌ها آدم‌های واقعی، جلسات مشاوره‌ی واقعی و خاطرات واقعی کلاس چهارم و پنجم دبستان من بوده‌اند. من بیشتر عمرم با دل درد و اضطراب دست و پنجه نرم کرده‌ام. سال‌هاست که هر دوی این‌ها کمتر شده‌اند چون کم کم یادگرفتم چطور مهارشان کنم. نه‌ساله که بودم معلوم نیست از کجا سروکله‌ی هول و هراس‌هایم پیدا کرد. کلی غیبت از مدرسه داشتم. به هر احساس غیرعادی کوچکی در شکم و سواسح یاد کرده بودم. تمام مدت می‌ترسیدم که نکند غذای «اشتباهی» بخورم (اصطلاح ع) برای ترس از حالت تهوع، استفراغ‌هراستی یا فوبیای استفراغ است که خیلی از ادمه‌ها واقع‌آثراست (هستند). در پنج سال گذشته به جلسه‌های صحبت‌درمانی، درمان‌شاختی، ری، آموزش ذهن‌آگاهی و ای. دی. ایم. آر. رفتگی و داروهای آرام‌بخش خورده‌ام. هم‌ای ادمه‌ها، کمک کردن‌اما فهمیده‌ام که ترس‌ها و نگرانی‌هایم بخشی از هویت من هستند و برا، کنترل‌ها تا جایی که می‌توانم می‌کوشم.

برای تشخیص بیما، دی. ای. هم آزمایش داده‌ام؛ از بیماری سیلیاک (جذب ناقص مواد غذایی در روده)، برای التهاب مزمن روده‌ها و زخم معده و بعد از کل جواب آزمایش منفی، پذیرفتم از لحاظ پزشکی معده‌ی من «مشکلی» ندارد. فقط دستگاه گوارش حساس است و باید مراقب چیزهایی که می‌خورم، باشم. شاید شما هم بعضی از مشکلات من را داشته باشید یا مشکلات تان کاملاً متفاوت باشد. اگر هر نوع فشار عصبی روی خودتان حس می‌کنید، آمیزه موع، ابایک بزرگ ترقاب اعتماد در میان بگذارید. من خیلی خوش‌شانس بودم چون علی‌را شتم که برای بهترشدن حالم به من کمک کردند.

در آخر می‌خواهم تشویق‌تان کنم که درباره‌ی احساس‌تان، بزنیا می‌توانید حس‌تان را بنویسید، درباره‌اش نقاشی یا کاریکاتور بکشید، آهنگ بسازید یا بنوازید یا خیلی راحت با دوستان‌تان درباره‌اش حرف بزنید. آدم باید دل و جرئت داشته باشد و به بقیه بگوید چه چیزی توی بدنش حس می‌کند چون احتمال دارد دیگران هم بتوانند آنچه را می‌گوییم، درک کنند. تا وقتی امتحان نکنیم معلوم نمی‌شود.

از این‌که کتاب‌م را می‌خوانید بسیار ممنونم.

رینا

